

Z historie českého stolního tenisu – 14. Díl

Zázrak v Lyonu

Je jen hrstka hráčů a hráček v novodobé historii, která se dokázala prosadit mezi špičku ve čtrnácti letech. Není to ostatně tak dávno, kdy svět okouznil mladičký Japonec Tomokazu Harimoto, který ve čtrnácti letech vyhrál svůj první turnaj seriálu World Tour. Před dvaapadesáti lety podobný šok způsobila československá reprezentantka Ilona Voštová.

Před evropským šampionátem v Lyonu v roce 1968 si ještě jako třináctiletá připsala na své konto první velký individuální triumf. Na 25. ročníku Mezinárodního mistrovství Československa v Praze porazila postupně Angličanku Wrightovou-Shannonovou, Němku Howestädtovou, v semifinále Rusku Grinbergovou a ve finále kolegyni z reprezentace Martu Lužovou.

Jen těžko ale tehdy někdo mohl tušit, že podobně suverénně si povede i na šampionátu ve Francii. Tam už odjížděla jako čtrnáctiletá a díky jejímu neuvěřitelnému kousku bude tento turnaj vždy připomínán jako výjimečný. Po medailových žních před dvěma lety v Londýně si na boje o stupně vítězů brousili zuby zkušení hráči a také kolegyně Voštové z týmu žen. Jenomže vše bylo jinak. Muži sice prošli základní skupinou bez problémů, ale tři prohry v semifinálové skupině je odsoudily k boji o sedmé místo. To nakonec také vybojovali. Ženy obhájily bronz a prapor české výpravy držely i v soutěžích jednotlivců.

Mužům se totiž do bojů o medaile zasáhnout nepodařilo. Ale byla tady mladičká hráčka z Prahy, která svojí nekompromisní útočnou drajvovou hrou bez bázně a respektu ke jménům soupeřek prošla soutěží ve dvouhře až k titulu. Porazila například Rusku Pogosovovou, Jugoslávku Reslerovou v semifinále další Rusku Grinbergovou a ve finále její krajanu Zoju Rudnovovou. Proti hráčce, držící pátku asijským způsobem, začala dobře, vyhrála dva sety, ale pak jí dovolila vyrovnat. Rozhodující set byl velmi vyrovnaný, ale v jeho druhé polovině si Voštová udržovala stále mírný náskok. Vyhrála ho 21:17 a mohla se radovat. *„Pak jsem si šla koupit dobrou francouzskou zmrzlinu, jako každý den. A nemohu říct, že by mně to nějak docházelo. Prostě to bylo tím věkem,“* zavzpomínala po letech na první momenty po zisku evropského titulu.

Mladá československá reprezentantka ovšem nebyla jediná z výpravy, kdo se radoval z titulu. Jako bez nervů si počínaly ve čtyřhře žen Marta Lužová a Jitka Karlíková. V semifinále prohrávaly s Angličankami v pátém setu 12:19, ale dokázaly vyrovnat a dramatickou koncovku vyhrát 26:24. Ve finále si pak poradily s favorizovanou ruskou dvojicí Rudnovová – Grinbergová a vybojovaly zlato.

Silná severní Morava

Zajímavé novinky přinesla sezona 1968/1969 v domácích klubových soutěžích. Zejména pak u mužů. Suverén posledních let Slávia VŠ Praha se musel připravit na to, že na severu Moravy mu vyrostli více než zdatní soupeři. Tým VŽKG Ostrava platil za velikého favorita díky hráčům jako Turai, Chmelík, Benda, Flaišinger a Hylský. Nováček soutěže NHKG Ostrava (Sondor, Šeliga, Hýbner) se posílil o brněnského Rostislava Štěpánka. Už po polovině ligy, která se stále hrála turnajovým způsobem, byli ve vedení právě hráči VŽKG Ostrava a ženy Startu Praha. Oba celky si pak už zisk titulu ujít nenechaly. Mužská klubová elita se na sever Moravy přestěhovala na několik dalších let. Po „Vítkovcích“ se titulu dočkala také Nová huť a po ní i Baník Havířov. Až po čtyřech sezonách se titul vrátil na dlouhých šest let do Prahy.

Muži Slávie VŠ Praha ovšem neztráceli nic na své síle a dosáhli vynikajícího mezinárodního úspěchu. V Poháru mistrů evropských zemí porazili ve finále ročníku 1967/68 favorizovaný švédský Solvesborg. V domácím prostředí svého soupeře přehráli 5:3, v odvetě sice prohráli 4:5 (ve Švédsku nastoupili jen Staněk s Kollárovitsem, protože Švarc necestoval kvůli srpnovým událostem v Československu), ale i to k zisku prestižní trofeje stačilo. O rok později pak tento úspěch zopakovali, když ve finále porazili švédský Meriastads Boys.

V Mnichově bez Lužové

Podruhé za sebou nepřijeli čínští hráči a hráčky na světový šampionát. Tohle byla v Mnichově 1969 opět šance pro zbytek světa, byť Japonci stále drželi laťku hodně vysoko. Český výběr tvořili v mužích tři ostřílení borci Staněk, Miko a Kollárovits, které doplnili mladíci Jiří Turai, Milan Orłowski a Stanislav Benda. Tým žen tvořily Voštová, Jitka Karlíková a Grofová, naopak ve výběru chyběla Marta Lužová. Ta se vdala a odstěhovala do Německa. Nedohodla se se svazem na podmínkách reprezentace. Šanci tak dostala také Miluše Krumpoštová, která si o nominaci řekla vítězstvím na posledním kontrolním turnaji.

Muži doplatili v družstvech na mimořádně vyrovnaný průběh turnaje. Vyhráli základní skupinu, když dokázali porazit i silné Švédsko. Pak ale v semifinálové skupině nejprve podlehl Jižní Koreji a čekalo je utkání o všechno. Proti NSR byly karty rozdány tak, že v případě výhry budou hrát o zlato, v případě porážky obsadí až čtvrté místo ve skupině. Svěřenci trenéra Ernesta Demetroviče vedli 2:0, ale nakonec prohráli 3:5. Němci postoupili z prvního místa do finále, Čechoslováci nakonec obsadili až konečnou sedmou příčku.

Ženy i bez Lužové obhájily čtvrté místo z minulého šampionátu a opět vybojovaly bronz. Za zmínku stojí výkony Ilony Voštové, která v duelu s Japonskem porazila budoucí mistryni světa ve dvouhře Kowadaovou i obhájkyni titulu Morisawaovou. Její výkon ovšem na celkovou výhru nestačil.

Z druhé medaile se Voštová radovala ve čtyřhře, když společně s Karlíkovou postoupily až do semifinále. Ruské obránářky Alexandruová s Mihalcovou už byly nad jejich síly. Pro patnáctiletou Voštovou to však byla první medaile z mistrovství světa v individuálních soutěžích. Rozhodně však ne poslední...

